

Ostatné kapybary si len ťažko vedeli predstaviť, čo príde po druhom kŕmení alebo aká bude zajtra ráno voda v jazierku. Nechápali, ako môže myslieť na veci, ktoré nik z nich nikdy nevidel ani nezažil. Obdivovali ho za to, no zároveň im občas pekne liezol na nervy.

Kapybary nie sú veľmi zvedavé. Neznáme veci a prekvapenia im naháňajú strach. Nie nadarmo však najdôležitejšie príslovie kapybár znie: *Spánok je liek na všetky záhady!* Preto vyšli z vody, ostražito sa na Raula pozreli a ľahli si pod Veľký strom, aby si trochu odpočinuli.

Keď sa po prvom popoludňajšom spánku prebrali, opäť sa len tak ponevievali po výbehu a hľadali niečo na jedenie. Iba Raul stál bokom a civel na ohradu, ktorá obkolesovala ich výbeh. Vtom doňho niekto štuchol.

„Vážne si myslíš, že za tým plotom niečo je?“ opýtala sa Emmy a prikotúľala k nemu nahryznuté jablko. Raul sa doň s chuťou pustil.

„Jasné! Čo myslíš, odkiaľ prichádzajú tamtí? Veď sa tu nemôžu zjaviť len tak z ničoho nič.“

Emmy sledovala Raulov pohľad a všimla si dvojnožcov za plotom, ktorí na nich hľadeli a ukazovali holými ružovými prstami.

„O tom som ešte nikdy nerozmýšľala.“ Rýchlo sa otočila. Myšlienka na ľudí a na to, čo by sa mohlo nachádzať za ohradou, v nej vyvolávala nepríjemný pocit.

Z jazierka pred nimi sa ozvalo bublanie a z mútnej vody sa vynoril Tristan. Z papuľky mu viselo trstie.

